

Petr Hájek: O víkendu nás osudově zasáhly tři tragické záležitosti - „znamení“, jež paradoxně ukazují, že odpor právě teď dostává šanci

- editor007 | 15. dubna 2024

SVĚT: PETR HÁJEK dává do souvislosti další výbuch způsobený Izraelem, USA a Bruselem s děním na české politické scéně, kde současně došlo k několika podstatným „znamením“, jež paradoxně ukazují, že odpor právě teď dostává teprve šanci

O víkendu nás nedobrovolně zasáhly tři docela hluboké sondy do toho, v čem žijeme: Írán poprvé přímo odpověděl na sionistický útok na své území, takže napětí ve světě vyšplhalo kvůli západnímu imperialismu na další téměř nezvladatelnou příčku.

U nás doma to v malém pěkně dokumentoval kongres vládní ODS: Uchvatitelé v čele s fialovým hnusem se poplácávali, jak destrukce ČR úspěšně pokračuje - plán je prý splněn již na 60 %.

Aby to bylo jasné i těm pomaleji myslícím, tak současně probíhající volební sněm Okamurovy SPD, posledního ostrůvku parlamentní opozice, naopak pozdravili oba nedávní prezidenti. Dali tak najevo, že někdejší pravice (ODS) a levice (ČSSD, dnes „Socdem“) jsou uskupení mrtvá, ukradená a zdecimovaná totalitní havlistickou mafií, která je „zprivatizovala“ - a je alternativou pouze pro podvolené, kteří si říkají dobrovolně o likvidaci.

A jelikož oba zmínění muži jsou současně hlavními postavami (neúspěšného) popřevratového pokusu o standardní demokracii, nemohli výrazněji dát najevo, kam se upínají poslední naděje nepodvolených.

Je to marný?

Vše doplnila výměna (naoko protikladných) názorů mezi představiteli ANO a lidovců na Nově a takzvaný průzkum veřejného mínění, který pro ČT pravidelně podle objednávky manipuluje agentura Kantar: Z obou korporátních zdrojů vyplynulo, že i v našem (nejen tom bruselském, do něhož i my budeme za pár týdnů „volit“) parlamentu je až na čestnou výjimku pouze různě nabarvená protektorátní koalice.

Jejím jediným smyslem je pod naondulovanými maskami vyluxovat voličské hlasy, které pak bez ohledu na to, která z falešných - domněle odlišných - stran zvítězí, použijí na legalizaci přesně onoho imperiálního pojetí totalitní tyranie, jež se teď tak „nahatě“ projevilo při nechutném pokrytectví zvaném „obrana Izraele“. Všichni jsou totiž úplně stejní, odlišnost - až do volebního dne - pouze předstírají. Jak praví známá hláška v jednom stále ještě populárním starém českém filmu: „Je to marný, je to marný, je to marný.“

Anebo ne? Dojde i díky těmto „striptýzovým představením“ přece jen i u nás nakonec k zázračnému probuzení alespoň části mlčící většiny, jak nám výukově v posledních parlamentních a prezidentských volbách předvedli Slováci?

Tři fáze stejné války

Pochopí „mlčící nepodvolení“ konečně, že právě ty tři víkendové výstřely jsou jen další ozvěnou oněch „sedmi kulí“, které vystřelil atentátník do arcivévodý Ferdinanda v Sarajevu, což se stalo záminkou ke spuštění První světové války – která už od té doby neskončila? Jen hrůzné vraždění miliónů oklamáných pak (po nedlouhé odmlce k nabrání sil, doplnění zbraní a „dorostu“) plynule přešlo formálně do „Druhé“, s ještě šílenějším vyvražďováním.

A následovala další „vynucená“ pauza. Neplánovaná. Churchill chtěl po pádu Berlína ihned pokračovat v původním záměru Západu – dobytí Ruska (SSSR) – než se mu nástroj zvaný Hitler (kterého Američané spolu s ním vyzbrojili) vymkl z rukou. Jen objev atomové bomby způsobil, že se válka na čas přerodila do podoby tzv. studené mezi Východem a Západem. Vyvrcholila zradou uvnitř gravitačního jádra domněle konkurenčního uskupení – sovětské velmoci – a dílčím vítězstvím Západu v jedné z jeho staletých bitev o ovládnutí světa, aniž bylo nutné jaderné (a vlastně vůbec žádné) zbraně použít.

Byl to velkolepý plán. Poslední možné rabování užuž na dosah. Jenže zase se to nepodařilo (žádný plán nikdy nevyjde). Zradou těžce poškozená a oslabená největší země světa se nakonec jako zázrakem včas vzpamatovala. A její vedení dalo jasně najevo, že se konečně i poučilo.

A dekadentní – vnitřními problémy se hroutící – imperiální Západ, kterému docházejí možnosti vysávání zdrojů ze zotročených zemí Třetího světa, proto už nezná jinou cestu než pokračovat ve válce. Napadení Ruska přes Ukrajinu se ovšem zjevně nezdařilo, naopak se mění v dokonalou blamáž. Proto než k ní dojde, bylo třeba zapálit jiné ohnisko. Tentokrát opravdu hořlavé.

Mafie ve školách

Pouze pokud vnímáme historické souvislosti – a jsme ochotni ze z nich poučit – nemusíme zažít minulé v ještě hrůznější podobě – jako se stalo našim otcům a dědům po roce 1918, respektive 1938.

Řeč je samozřejmě o dějích, které ještě dokážeme dohlédnout v paměti vlastní, v posledních žijících pamětnících nebo alespoň v nezfalšovaných dokladech (například dokonalý překlad a výklad s titulem Česká Bible z první poloviny XX. století, úchvatné dílo!). Jinak je oficiální „periodická historie“ (vznikající až od 16. století, předtím nic takového neexistovalo) jen snůškou výmyslů a manipulací vždy diktovaných aktuálními vítězi.

Právě proto i jeden ze členů Fialovy vládní mafie (brněnský titulovaný podvodník Mikuláš Bek) v roli ministra školství právě potvrdil na Nově, že vyučování dějepisu dozná značných změn. Navázal tak na direktivu šéfa tajných služeb (americko-britský agent Michal Koudelka), který předepsal, že se dějiny u nás budou nadále vyučovat pouze dle ideologických not Bruselu a Washingtonu. A součástí musí být též patřičná indoktrinace dětí o LGBT+, pravil pan ministr. Ono to spolu totiž bezprostředně souvisí.

Proč zapálit sud s prachem?

A souvisí to i s vražděním palestinských civilistů sionisty (vydáváných za „chudáky židy“) v pásnu Gazy. A s jejich útokem na Írán – respektive se „sarajevskou“ vraždou Íránců na velvyslanectví v syrském Damašku. Tato zjevná provokace měla jediný cíl: Trochu odvést pozornost, a tím též zchladit narůstající rozhořčení západní veřejnosti z vyvražďování desetitisíců žen a dětí v palestinském „gazovském“ koncentráku – a současně donutit Írán k odpovědi, tedy škrtnout u dávno připraveného sudu prachu na Středním východě.

Je jen smutné, jak málo lidí – i nepodvolených – si u nás neuvědomuje, že Izrael s „židovskou otázkou“ nemá nic společného. Jak vůbec nerozlišují sionismus (jenž vyhnáním Arabů z jejich staletých domovů neřešitelnou krizi způsobil) a tragický osud evropské části židovstva (stejně ale Slovanů a dalších „podřadných etnik“) v době Hitlerova vládnutí. A jsme zase u té historie – přesněji její mystifikační podoby – kterou manipulované oběti berou jako čistou realitu.

Jak strašlivě to funguje dokládají postoje domnělých odpůrců „antisemitismu“ (už ten termín je nesmyslný, ostatně i Arabové jsou Semiti), kteří nevědomky slouží opět jako nástroj těch, kteří právě zapalují svět – a osud Židů (Slovanů a všech ostatních určených k likvidaci „zdravotnictvím“, umělými krizemi a absurdní bezdůvodnou válkou) je jim ukradený zhruba stejně jako někdejšímu německému kancléři s knírkem.

Ostatně – řečeno s věhlasným britským intelektuálským fašistickým ideologem R. Kiplingem – Jsou „stejné krve“ (viz Kniha džunglí či báseň If, Když).

Kafíčko s dementem

A protože právě takhle všechno funguje, může totálně nevzdělaný český premiér s titulem profesora něčeho tak obskurního jako je politologie (P. Fiala byl nikoli náhodou první, komu byl v ČR tento absurdní titul udělen – zjevně „za zásluhy“ v organizování páté kolony Sudeťáků), byl právě opětovně zvolen předsedou vládní ODS. A dal nám při té příležitosti hned tři podstatná sdělení: Jednak, že zničení českého státu je již ze 60 % dokončeno, likvidace národa účastí ve válce Západu proti Rusku na Ukrajině je v plné přípravě – a že právě odjíždí na kafe za americkým prezidentem Bidenem pro další instrukce.

Prostě – právě tak jako před ním Andrej Babiš – spěchá do Washingtonu „políbit prsten“. Nikoli dementnímu nájemníkovi Bílého domu (ten si ho už za hodinu nebude pamatovat), ale tamnímu Deep State – který ho pomohl do funkce premiéra (pře ústavní soud) instalovat. Nemůže být snad jasnější vzkaz: Viktor Orbán jezdí za Trumpem, Fiala za Bidenem.

Zákon DDD

Logicky proto Česká televize současně zveřejní další mystifikační „průzkum“, z něhož plyne, že ODS „roste“, zatímco ANO (kterému předtím pár procent přidali, aby mohli před volbami do EP zase ubírat – a tak mystifikačně naznačovat „trend“) prý „trochu“ klesá. Je ale téměř úplně jedno, jestli po příštích parlamentních volbách zůstane u kormidla Babiš nebo Fiala. Jen některé malé akcenty se změní – protože Babiš je chytřejší (ve smyslu „vyčuranější“).

Dali to ostatně najevo jeho fámulové ve víkendových vyjádřeních – že s Okamurovou SPD určitě do vlády nepůjdou. Jak by také mohli – jako řízená opozice? A navzdory nesmyslným číslům z „kantarského“ průzkumu pro ČT jedno vyplývá rovněž jasně: Pokud by se neparlamentní skutečná opozice (což určitě neplatí například pro „Socdem“ na steroidech z Bártových miliónů) spojila – a vstoupila do parlamentu s nějakými deseti dvanácti procenty – měla by spolu s koalicí T. Okamury a Z. Majerové (Trikolora) klidně nějakých 25 %. To by pro sestavení vlády už nebylo možné obejít.

Že je to utopie, která nemá šanci? Že právě proto může Fiala klidně odejet za Bidenem ve chvíli, kdy Střední východ začíná hořet plamenem, jenž má daleko větší potenciál zapálit svět než skomírající krvavý pokus na Ukrajině?

Kdepak, je to právě naopak. Čím víc se vše zahušťuje, tím menší prostor pro ego všech těch „malých vůdců“. Šance žije a sílí. Jsme o tom přesvědčeni. Budeme to zkoumat i v dalších rozhovorech před kamerami Protiproudu. Již ve středu odovysíláme (dá-li Bůh) jednu z prvních takových sond

s Vladimírou Vítovou, šéfkou Aliance národních sil. A pozveme postupně všechny další (pokud neodmítnou).

Neboť vedle zákona ŽPNN (žádný plán nikdy nevyjde) souřadně platí i stejně odvěký zákon všech nepodvolených – DDD (Dokud dýchám, doufám). Chce to jen vzít si skutečné poučení z historie: Zatím to (nakonec) vždycky vyšlo. Prostě proto, že platí Pravda, které „majitelé klíčů k temnotám“ a jejich nešťastné zmanipulované oběti pravidelně odcházející bez odporu na válečná jatka jakéhokoli druhu či barvy nikdy neuvěří. Totiž:

Všechno dobře dopadne.

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)